

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA PREPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA X. BROJ 3.
Sibenik, 15. siječnja 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAČAJU.
BROJ ČEK. RACUNA 33.121

Lijevo ili desno?

Dva tabora. Ta su uvijek postojala, i nema izgleda, da će ta dva tabora kada prestati postojati. Kako drugde, tako i kod nas, u hrvatskom narodu.

Oni s lijeva nas miniraju i bombardiraju. Izrugivaju se svim našim narodnim osobinama, a mnoge od njih nam i niječu. — Koji su ti s lijeva? To su oni koji blate Boga i napadaju Crkvu; koji grlato dokazuju, da je katolicizam bio uvijek na štetu hrvatskog narodu; koji govore da je hrvatski narod »periferan balkanski narod« (dr. Petar Skok u beogradskim framasonskim »Vidicima«), koji, čak, hrvatskom narodu poriču i njegovu narodnu osebušnost, te ga svrstavaju među nekavu plemena.

Bez raspravljanja nam je jasno, da su svi ti koji tako govorite i pišu, zadrži protivnici hrvatskoga naroda, koji bi željeli, da se Hrvati, kao narod, izgube »u naroda silnoj smjesi«, da ih nestane s lica zemlje, kao što nestade izumrle predpotopne životinje.

Zato se mi, svi pošteni sinovi hrvatskog naroda, od njih dijelimo i svrstavamo na desnu stranu.

Hrvatski narod o sebi drukčije misli. On se bori u desnom taboru za sve one vrednote koje oni s lijeva tako bjesomučno napadaju i, dapače, niječu.

Hrvati žele biti Božji narod i vječno ostati u sklopu katoličke Crkve. Prošlost o tome očito govorit, a i u sadašnjosti se za to borimo! — Neka kojekaki kameleoni i reponje trube što hoće, mi znamo cijeniti vječne vrednote katolicizma i zapadne kulture. I ako još i danas postojimo i živimo punim životom, to, u prvom redu, zahvaljujemo našoj katoličkoj vjeri i onoj zdravoj, snažnoj zapadnoj kulturi, koju nam je baš naša vjera dala.

Katolička vjera nam je učinjepila u duše, skupa s majčinim mlijekom, duboku ljubav i osjećaj za pravdu. A pravda kaže: Svakome svojel — Zato nismo, kao narod, nikad nikome ništa ukrali! Zato smo, kroz vječove, davali svoje živote za svaki pedalj naše drage zemlje. I zato ostasemo uvijek ponosni, nepodkupljivi! Ako nas je neko silom i svezao u lance, u tim fanticama nije stenjač rob, već se u njima raza ponosni, slobodni duh hrvatskoga naroda.

I još nas je nešto naučila naša vjera: Biti prema svakome iskren, uviđek igrali s otvorenim kartama! Nismo slijeponišenje i licumjerje. Dvolič-

Kršćanstvo je vjera ljubavi!

Pastirska palica!

Kada rečemo: pastir, odmah stvaramo sliku osobe blage čudi i miloga vladanja, čovjeka, koji budno pazi na svoje stado. Pastir ne tjera ovce svoga stada, nego ih skuplja. Ako koja i zaluta, nema mira, dok je ne nade i ne privede u svoj ovčnjak.

Ovu dlvnu misao pastira iznašao je Isus svojim slušaocima. Prvi kršćanski vjekovi slikaju Isusa na razne načine, a najčešće kao dobrog pastira, koji i život svoj polaze za ovce svoje. Kristova pojave nas osvaja, jer je to pojava s obilježjima božanstva, ali najviše osvaja ideja Isusa dobrog pastira.

Kršćanstvo je vjera ljubavi. Nije to vjera tiranije i nije to vjera kandžije, nego vjera pastirske palice. Kršćanstvo je veliko u svojoj ljubavi i u svojim triumfalnim pobedama ne sa silom i zlorabom vlasti, nego sa svojim dostojarstvenim i pastirskim postupkom, ne samo prama svojim podanicima, nego i prama svakom drugom.

Kršćanstvo ne će da zna za služenje Bogu iz mržnje prema drugome. Kristova je riječ, a ne naša: Ostavi dar pred oltarom, pomiri se s bratom, pa, onda, se vrati i prinesi dar. Nije Gospodin prijatna molba, pa sada bila popraćena s postom i pokorom, ako u sebi gojimo osvetne i zavidne misli, i ako nam je žao, sotonski žao, da drugi polujuči uspjehe. Žalac je to najgnusnije oholosti, pa makar se pričinjali ponizi kao stari samostanči, kad nam je zavidno žao, što drugi uspijevaju, a za naša djela kao da ne će ni da znade Gospodin. Nisko, podlo i zločinački je ometaći dobre uspjehe osobi i skupini, koja radi i osvaja, samo radi toga, jer mi nismo na vrhu, jer smo se mi kasno stjeličili učiniti ono što su drugi već učinili, što mi nismo bili sposobni postići, a drugi već imaju.

Ne smatramo čovjekom onoga komu je žao, što je neka dobrā stvar uspjela, a da se njega nije, tobože, pitalo za savjet, ili što se uspjeh neće njemu prispisati, jer pri tomu nije ni sudjelovalo. A pokazuje svu niskoduču svoje duše; ako ga sfrash, da će drugi rā-

nost nam je tuđa. Što imamo reći, rečemo iskreno i otvoreno. Poštujemo zaštanu riječ više nego njive, kuće i novac. Uvjek znademo pošteno iskušiti svoje obećanje. Zato na nas nije nikad pala ona oštra Kristova riječ o »zmijskim leglima i obijeljenim grobom vima«.

Istina, često smo puto u svojoj prošlosti bili prevareni, jer smo svojemu neprijatelju vjerovali sve što nam je govorio i obećavao. — Da su Petar Žrinski i Krišto Frankopan bili lukači, prepredjeni, njihove se glave ne bi bile otkopljale na straštu u Be-

di toga uspjeha dobiti kod ljudi, nagoni i na to, da umanjuje uspjeh, podmeće, zlobno tumači i iskriviljuje dobru volju i poduzetnost drugih.

A ljudi ovako maloga duha, duševnoga siromaštva, ima svugdje i na svakom koraku. Ima ih u selu i gradu, ima ih u svakom staležu, ima ih među velikima i malima. To je oholost pomiješana sa zlobom i zavišću. Lako je da isticanje svoga ja s kićenjem i odijevanjem, ali sebeljublje u ovoj tački i na ovaj način izvorom je svakoga zla.

Ne samo da nije kršćanski, nego je sotonski, osjećati žalost, što drugi uspijeva u pothvatima, i na sve načine podmetati i izvrati, sahno da se druge ponizi, uništi i slomi.

U našem javnom životu dnevno doživljavamo poraz za porazom, neuspjeh za neuspjehom, samo zašto, jer jedan drugomu podmeće pod noge, ne zašto, jer je skrenuo sa staze, pogriješio, nego samo zašto, jer je tamio on, a ne ja.

Krist je pastir! Nije on najamnik. On je pastir, koji i devedesetdevet ovaca ostavlja i traži onu sfotu. Krist nikoga ne tjera od sebe. On sve pozušava, da privuče k sebi i svoje krvnike.

Crkva Kristova ima zadatak da ljudi vodi k Bogu. Zanijekala bi sebe, kada bi uzimala stav koji ljudi odvodi od Boga. Bogu nije potreban nijedan od nas, od vrhovnog glavara Crkve do djeteta u kolijevci, ali, ako nam je do foga da na zemlji ostavimo socijalno kraljevstvo Kristovo, onda je to zadatak svih nas i svjetovnjaka i svećenika. Svi!

Junior

Katoličke pobjede.

KATOLIČKA CRKVA I PREPOROD ČEŠKE

Novi predsjednik češke vlade dr Beran u svom prvom govoru na radio kazao je i ovo: »Sveti Večešlav ostaje zaštitnik našega preporoda i unutarnje obnove. On ostaje među nama Česima kao knez mira. Proživ-

čkom Novom Mjestu! — Neki će fakvu naivnosti i lakovjernosti smatrati našrom slabošću, ali mi se i s tom svojom naivnošću ponosimo, jer je ona znak plemenite hrvatske duše, kojoj je teško vjerovati, da neko može biti tako podal i zao.

Kao što odlučno odbijamo napadaju na vjeru hrvatskoga naroda, tako odbijamo i napadaju na njegovu narodnu osebušnost. Dobro je neko rekao: Samo u Africi i centralnoj Aziji žive danas plemena, a u kulturnoj Evropi mogu živjeti samo svijesni narod.

Ijavamo mnogo dublji preokret nego u godini 1918., preokret, koji su doživjele sve države, koje su okrenule leđa marksizmu i internacionalizmu. U svim tim državama bio je taj preokret praćen teškim potresima, u kojima je tekla krv građana. Gotovo svaki tako preokret bio je povezan s građanskim ratom, revolucijom, pljačkanjem i protufenzivom, kako vidimo u Španjolskoj... Čeh neće biti Čeh u vuk. Mi ostajemo braća među braćom. Ne ćemo nasljedovati primjer Španjolske. Bilo u »narodnoj stranci«, bilo u »radničkoj stranci«, svi ćemo gledati mirno rješenje unutarnjih pitanja Češke. Već u tomu leži jedan dio našeg programa sv. Večešlava. Češka kao zemlja sv. Večešlava ne će biti nikakvo lovište, gdje će se jedan podjarivati protiv drugoga. Ona neće biti zemlja terora jačega protiv slajbige. Našoj je narodnosti potreban svako na onom mjestu, kamo spada po svojim sposobnostima.

Novi ministar prosvijete dr K a p r a s kazao je o svojim novim smjernicima u školskoj politici ovo: »Kao misao vodilja čitavoga školstva mora biti narodni duh i kršćanski moral. Češki učitelj i češki svećenik bili su u vrijeme našega preporoda najjača podloga čitavoga narodnog obrazovanja i narodne svijesti. Ako hoćemo danas obnoviti svoju državu, moramo te tradicije nastaviti. Kao ures naših školskih soba bit će samio dva simbola postavljena: državni grb i križ.«

POZNATI FRAMASUN POMIRIO SE S CRKVOM

Bivši predsjednik srednjoameričke republike Portoriko senator Antonio R. Barcello, nekad poznati slobodno zidarski političar, umro je potpuno pomiren s Bogom, primivši svete sakramente. Pred svoju smrt o pozvao je svoju pristupnicu loži i dao javnu ispojed vjere.

POŽRTVOVOST FRANCUSKIH KATOLIKA

Najbolje se očituje uzdržavanjem privatnih katoličkih škola.

Po francuskoj službenoj crkvenoj statistici postoji sada 5 viših škola: u Parizu, Lionu, Lillu, Angersu i Toulousu. Skupa broje 410 profesora i 4219 akademičara. Srednjih škola je 909,

Sve se može oteti: i kruh, i odijelo, i krov nad glavom, ali narodno poštjenje i narodni duh ne može nikol! A dok narodi dišu svojim narodnim duhom i hrane se bijelom i slatkom pogaćom poštenja, došle će živjeti i moći će se boriti proti svakoj sili.

— Mi smo u desnom taboru. Mi smo za Bogu i katoličku vjeru; za pravdu, poštjenje i iskrenost. To su osobine našega narodnog duha, i s njima možemo, u najgorem slučaju, mučenici živjeti, ali nikada umrijeti.

Ig.

od kojih 571 muška i 338 ženskih. Skupa imaju 13 hiljada profesora i 160 hiljada daka i učenica. Osnovnih škola je 2918 za dječake i 7519 za djevojčice. Posjećuje ih 1 milijun 61 hiljada djece. Osim toga je još 39 tehničkih škola s 134 odjeljka za razna zvanja.

Koliko je novaca potrebito za uzdržavanje tih škola! Država ne plaća ništa. Sav potrebiti novac moraju sakupiti katolici dobrovoljnim milodarima. Rado to davaju, samo da osiguraju djeci vjerski uzgoj!

VELIKI UGLED KATOLIČKOGLA MISIONARA

Francuski misionar u Kini Jaquinet, koji je dosad spasio život polovici milijuna ljudi, jednako je poštivan i od Kinezi i od Japanaca. Japanski ga listovi zovu velevljašću i vele, da on pokraj japanskih generala odlučuje sudbinom ljudi na Dalekom Istoku.

ENGLESKI MINISTAR O PAPI

Britanski ratni ministar Hore Blisha, inače Židov, izrazio je u svom govoru u Plymouthu svoju zahvalnost Papi Piju XI., »velikom čovjeku svoga vremena i jednom od najplemenitijih ljudi našega doba«, što je umio progovoriti ondje, gdje treba, u obranu istine i pravde.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 15. I.: Druga nedjelja po Bogojavljenju. — Sv. Mavro, opat. Bio je učenik sv. Benedikta. Toliko je bio napredovao u svetosti, da je jednom prilikom hodoao u vjetri, da se u vjetru učinio poput vjetra. Umro je na današnjem dan g. 584.

Ponedjeljak, 16. I.: Sv. Marcel, Papa i mučenik. G. 310. stupio je na papinski prijestol. Radi sv. vjere podnio je mučeničku smrt g. 311.

Utorak, 17. I.: Sv. Antun, pustinjak. Rodio se u Kairu u gornjem Egiptu od plemenitih i bogatih roditelja. Nakon smrti roditelja ogromnu baštinu razdijelio je siromasima i otide u pustinju. U pustinji ostao je sve do svoje smrti prolazeći dane u najvećoj pokori i molitvi. Umro je u 105. godini g. 365.

Srijeda, 18. I.: Sv. Priska, djevica i mučenica. Za vrijeme cara Klaudija nakon velikih boli i žalosti podnijela je mučeničku smrt.

Cetvrtak, 19. I.: Sv. Kanut, kralj i mučenik. Stupio je na kraljevski prijestol u Danskoj g. 1080. Kao kralj založio je sav svoj auktoritet i energiju, da što više raširi kršćanstvo među svojim podložnicima. Njegov rad bijaš trn u oku zasljepljenim velikašima, pa ga oni i smakoše.

Petak, 20. I.: Sv. Fabjan, Papa i mučenik, i sv. Sebastijan, mučenik. Sv. Fabjan bio je rodom Rimljani. Postao je Papa g. 236. — On je rimsку Crkvu podijelio na 7 dakovina. Godine 250. za Decijeva progona umro je mučeničkom smrti.

Subota, 21. I.: Sv. Janja, djevica i mučenica. Kao trinaestogodišnje djevojčice podnijela je mučeničku smrt.

Godine 1399. među pridržanim grijesima biskupu spada i psovanje Boga i svetaca. To znači, da se onda riječ je »beštimalac u Šibeniku.

I godine 1484. navodi se isto tako psost (»beštimam«) kao grijeh pridržan biskupu.

Godine 1801. u popisu pridržanih grijeha nalazi se: Drski običaj psovanja Boga, bl. Djevice i ostalih svetaca, iako to nije očito heretično.

Godine 1870. pridržan je grijeh heretične formalne psosti.

No godine 1908. više se ni ne spominje psost kao reservat biskupa. To znači žalosnu činjenicu, da je »beštimam« preuzela previše maha.

6. II. 1461. mletački dužd Paškval Malipieri nareduje šibenskom gradskom knezu, da bez ikakva obzira dade otkinuti jezik onome, koji se krivo zakune. I to je »najmanje« — kaže naredba.

Gradski knez Franjo Coppo godine 1543. nareduje: »Svaki koji opsuje Boga, Gospu ili svece, ima platiti

jela je mučeničku smrt, da obrani svoju čistoću i sv. vjeru.

DRUGA NEDJELJA PO BOGOJAVAHLJENJU

CITANJE POSLANICE bl. Pavla apostola Rimljana (12, 6—12). — Bratio! I-mamo različite darove po milosti koja nam je dana: ko (ima) proroštvo, (neka ga upotrebjava) po mjeri vjere; ko (ima) službu, nekas luži; ko ima da poučava, neka poučava; ko ima da opominje, neka opominje; ko daje, neka daje pravo; ko upravlja, neka se brine; ko čini milosrde, neka čini s veseljem. Ljubav neka bude bez pretvaranja. Mrzeći na zlo prianjajte uz dobro. Bratskom ljubavlju jedan drugoga ljubite. Sa poštovanjem jedan drugoga pretječite. U skribi ne budite nemarni; duhom vatreñim služite Gospodinu. Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi budite postojani. U potrebanu svetima (t. j. kršćanima) pomažite. Gojite gostoljubivost. Blagosiljajte one koji vas progone, blagosiljajte a ne kunite. Radujte se s onima koji se raduju a plačite s onima koji plaču. Budite jedne misli među sobom. Ne težite za visokim stvarima, nego se držite niskih.

† SLIJEDI SV. EVANDELJE po Ivanu (2, 1—11). — U ono vrijeme: Bila je svadba u Kani Galilejskoj i onđe bijaše Mati Isusova. A pozvan bi i Isus i učenici Njegovi na svadbu. I kad ponesta vina, reče Mati Isusova Njemu: »Vina nemaju.« Reče joj Isus: »Što je meni i tebi, Ženo? Još nije došao moj čas.« Reče Mati Njegova slugama: »Štograd vam reče, učinite!« A onđe bijaše šest kamenitih sudova za čišćenje običajno Židovima, a svaki je držao po dvije ili tri mjere. Reče im Isus: »Napunite sudove vodom!« I napuniše ih do vrha. I reče im Isus: »Zagrabite sada i ponesite staromu svatu.« I ponesoše. A kad stari svat okusi od vode koja je postala vino, a nije znao otkuda je, a sluge su znale koje su zagrabilo vodu, pozove stari svat zaručnika i reče mu: »Svaki čovjek iznosi najprije dobro vino, a kad se ponapiju, onda slabije; a ti si čuvaš dobro vino do sada.« Ovo učini Isus u Kani Galilejskoj kao početak čudesu i objavi slavu svoju i vjerovaše u Njega učenici Njegovi.

PRVO ČUDO ISUSOVO

Dok se na blagdan Bogojavljenja spominje objavljenje Isusa pogani i na osminu Bogojavljenja opisano je objavljenje Njegova božanstva pri krštenju u rijeci Jordan, danas se spominje treće čudo Bogojavljenja to jest »čudo na piru u Ka-

Preputimo svetim tumačima obvezu, da rastumače i razjasne tajnu. Naša je dužnost, da hvalimo, blagoslivimo, klanjamо se i zahvaljujemo Bogu za sve milosti i blagoslove, koji su nam došli i još će stići po njezinom jedinorođenom Sinu, koji je u ovom slučaju po prvi put htio da objavi svoju vrhovnu vlast nad stvarima, u prisustvu i na zavjetu svoje Djevice Majke: Presvete Marije.

I baš Početna pjesma, Pjesma i za Poslanice i Prikazna pjesma današnje sv. Mise samo su izražaj hvale, klanjanja i zahvale stvarima prema svom božanskom Stvoritelju.

Molimo nato Gospodina u Početnoj molitvi, da postignemo dane mira i pokoja. — U Prikaznoj molitvi molimo svemogućeg Boga, da posvetiš naše prikazne darove, očisti nas od ljage grijeha naših. — U Popričenoj molitvi molimo Boga, da sve uspiješnjom učini u nama svoju milost, da, okrijepljen njegovim sakramentom, možemo se također raspoložiti, da postignemo ono, čemu nas on uči, da se nadamo.

Sve knjige

Znastvene
Zabavne
Omladinske
Dječje

domaće i strane književnosti dobivaju se u najjeftinije cijene u

Knjižari Grgo Radić — Šibenik

KRALJA TOMISLAVA ULICA 3

Fra Filip Rupčić, varoški župnik, pod datumom 20. rujna 1706. piše: »Ove godine bi suša velika, ne pada dažd od veljače do septembra. Iste godine očistimo »bunare« u Varašu, di mnogi cinjahu, da je živa voda, a ne bi istina.«

Dakle osam mjeseci nije bilo kisel! U to je doba neki dominikanac držao propovijed pred biskupom, gradskim knezom i pukom, koji je činio veliku pokoru. Rekao je, da je nebo gvozdeno radi grijeha, pa nastavlja: »Vi ste uzrok, o jezici prokleti i otrovani, koji rigate bez prestanka i na svaku drugu rič izgovarete kletve straovite, beštine, da ni meju Turci gore čuti se ne mogu. Prokljanja i zlu pridavanja, karbe i riči nečiste i nepoštene prosipate take, da ih najgadnije pače ni u maslu poločalo ne bi.«

Negda je po selima bilo vrlo malo beština. Prije 30 godina neki starac u Betini jadičao se, što je uveo psost u svoje selo i pjevanje po noći. Govorio je, da je došao iz marine kući poslije 12 godina i od sile beštima. Grizla ga je savjest, pa se jednom (kaže) ispojedao redovniku dva sata.

To je prvo objavljenje vrhovne vlasti Isusove nad stvorenim stvarima. Događaj je ispričan u današnjem Evanđelju. Sav opisan priča u Evanđelju skriva duboko značenje, u koje ljudski um može teško da prodre. Za pobožnike Marijine kako je ugodno i utješljivo znati, da Isus, Njoj za ljubav, pospiešuje čas svog objavljenja svijetu: »Što je meni i tebi, Ženo? Još nije došao moj čas.«

Ma kakvo tumačenje htjeli mi dati ovim riječima, kojima Spasitelj, istini svoje ljudske naravi, koja ga je činila poslušnim sinom njegovoj Majci, suprotstavlja svoje božansko porjeklo, stalno je, da ih treba shvatiti u povoljnem smislu uslišane milosti, kako ih je baš shvatila Blažena Djevica Maria.

»Još nije došao moj čas.« No da li je Isus u ovom slučaju uistinu požurio »svoj čas« i preinačio čudesni način svog objavljenja ljudima? (Pita kard. Schuster u svojoj knjizi »Liber Sacramentorum« Sv. II.)

Preputimo svetim tumačima obvezu, da rastumače i razjasne tajnu. Naša je dužnost, da hvalimo, blagoslivimo, klanjamо se i zahvaljujemo Bogu za sve milosti i blagoslove, koji su nam došli i još će stići po njezinom jedinorođenom Sinu, koji je u ovom slučaju po prvi put htio da objavi svoju vrhovnu vlast nad stvarima, u prisustvu i na zavjetu svoje Djevice Majke: Presvete Marije.

I baš Početna pjesma, Pjesma i za Poslanice i Prikazna pjesma današnje sv. Mise samo su izražaj hvale, klanjanja i zahvale stvarima prema svom božanskom Stvoritelju.

Molimo nato Gospodina u Početnoj molitvi, da postignemo dane mira i pokoja. — U Prikaznoj molitvi molimo svemogućeg Boga, da posvetiš naše prikazne darove, očisti nas od ljage grijeha naših. — U Popričenoj molitvi molimo Boga, da sve uspiješnjom učini u nama svoju milost, da, okrijepljen njegovim sakramentom, možemo se također raspoložiti, da postignemo ono, čemu nas on uči, da se nadamo.

Fra Filip Rupčić, varoški župnik, pod datumom 20. rujna 1706. piše: »Ove godine bi suša velika, ne pada dažd od veljače do septembra. Iste godine očistimo »bunare« u Varašu, di mnogi cinjahu, da je živa voda, a ne bi istina.«

Dakle osam mjeseci nije bilo kisel! U to je doba neki dominikanac držao propovijed pred biskupom, gradskim knezom i pukom, koji je činio veliku pokoru. Rekao je, da je nebo gvozdeno radi grijeha, pa nastavlja: »Vi ste uzrok, o jezici prokleti i otrovani, koji rigate bez prestanka i na svaku drugu rič izgovarete kletve straovite, beštine, da ni meju Turci gore čuti se ne mogu. Prokljanja i zlu pridavanja, karbe i riči nečiste i nepoštene prosipate take, da ih najgadnije pače ni u maslu poločalo ne bi.«

Negda je po selima bilo vrlo malo beština. Prije 30 godina neki starac u Betini jadičao se, što je uveo psost u svoje selo i pjevanje po noći. Govorio je, da je došao iz marine kući poslije 12 godina i od sile beštima. Grizla ga je savjest, pa se jednom (kaže) ispojedao redovniku dva sata.

Negda je po selima bilo vrlo malo beština. Prije 30 godina neki starac u Betini jadičao se, što je uveo psost u svoje selo i pjevanje po noći. Govorio je, da je došao iz marine kući poslije 12 godina i od sile beštima. Grizla ga je savjest, pa se jednom (kaže) ispojedao redovniku dva sata.

Poslanica je spomen onoga, što se dosta često događalo u prvim kršćanskim zajednicama: udahnuće to jest u duše posebnih milosti, nazvanih »charisma«. Sv. Pavao nas baš uči, kako treba vršiti ove različite službe, skopčane s posebnim milostima, da bude to svima na izgled. Različita podjela ovih milosti mora nadahnuti najvećim poštovanjem prema zvanju jednoga drugoga. Svatko ima vlastito mjesto i vlastiti dar: ali i jedno i drugo je određeno za opće dobro.

Imenovanja i promjene u Katoličkoj Akciji

1. Predsjednik Velikog Križarskog Bratstva: Prof. Slavko Šarić; duhovnik: Mons. dr Milan Beluhan; zamjenik duhovnika: vlč. Nikola Sertić.

2. Predsjednik Križarskog okružja u zagrebačkoj nadbiskupiji: prof. Mirko Cerovac; duhovnik: preč. g. Juraj Kocijančić; zamjenik duhovnika: vlč. g. Ivan Skreblin.

3. Predsjednica Velikog Križarskog Seistrinstva: Prof. Marica Stanković; duhovnik: Mons. dr Milan Beluhan; zamjenik duhovnika: veleuč. g. dr Marko Klaric.

4. Predsjednica Križaričkog okružja u zagrebačkoj nadbiskupiji: Nada Glaser; duhovnik: preč. g. dr Franjo Šeper.

5. Predsjednik okružja Kat. Omladinaca u zagrebačkoj nadbiskupiji: Ivo Lendić; duhovnik: preč. g. Pavao Jesić.

6. Predsjednica okružja Kat. omladinca u zagrebačkoj nadbiskupiji: Anka Blažević; duhovnik: preč. g. dr Pavao Lončar.

7. Predsjednik Saveza Kat. omladinaca i Predsjednica Saveza Kat. omladinki nisu još imenovani. Za prve vodi privremeno poslove dr. Podolšak, a za druge Zlata Svoboda.

8. Predsjednik okružja Kat. muževa u zagrebačkoj nadbiskupiji: dr Ilija Seder; duhovnik: mp. o. Ignacije Radić.

9. Predsjednica okružja Kat. žena u zagrebačkoj nadbiskupiji: Zlata Svoboda; duhovnik: Mons. dr Vjekoslav Wagner.

10. H. K. A. D. »Domagoj« postoji kao sasama samostalno društvo, koje ne pripada ni okružju, ni Savezu, nego je kao društvo u zagrebačkoj nadbiskupiji neposredno podređeno preuzev. nadbiskupu u Zagrebu. Predsjednik društva: Pero Zlatoper.

11. Predsjednik Podsaveta muške dačke omladine u okviru Kat. omladinaca: Vicko Barić; duhovnik: preč. g. dr Stjepan Bakšić; zamjenik: o. dr B. Perović. — Predsjednica Podsaveta ženske dačke omladine u okviru kat. omladinki: Karmela Gracić; duhovnik: o. dr B. Perović. — Daci i učenice su organizirani također kao posebna zajednica i u okviru križarske i križarske organizacije.

12. Dijecezansko vijeće K. A. za zagrebačku nadbiskupiju: predsjednik: Preuzv. zagrebački Nadbiskup, njegov stalni delegat: dr Franjo Šeper; vijećnici su predsjednici i predsjednice okružja Križara, Kri-

žarica, Kat. omladina, Kat. omladinci, Kat. Muževa, Kat. žena i H. K. A. D. »Domačoja.«

13. Nadbiskupska centrala K. A. u Zagrebu mijenja naslov i kompetenciju, te se nazivlje: Nadbiskupska kancelarija za K. A. Omladinsko odjeljenje (Zgb, Kaptol, 31).

14. Analognog mijenja i pisarna Velikog Križarskog Bratstva naslov i kompetenciju te se nazivlje: Nadbiskupska Kancelarija za K. A. Križarskog odjeljenja (Zgb, Palmoticeva 3).

15. Dijecezansko vijeće K. A. za zagrebačku nadbiskupiju uređuje djelokrug i kompetenciju ne samo svake kancelarije kao takve, nego i otpravitelja poslova u njima.

16. Otpravitelj poslova Nadbiskupske Kancelarije za K. A. omladinsko odjeljenje je: preč. Pavao Jesih, a za Križarsko odjeljenje još nije određen.

17. Djelokrug svake kompetencije je strogo ograničen samo na odjeljenje, za koje je namijenjena.

Križaričke vijesti

OKRUŽNI TEČAJ U ŠIBENIKU. Šibensko Križaričko Okružje priredilo je i ove godine svoj okružni tečaj, koji se održao 6., 7. i 8. I. t. g. Tečaju je prisustvovala i izaslanica Velikog Križarskog Sestrinstva s. Mira Dugački i duhovnik Okružja preč. don Ante Radić, te šibenske Križarice i veliki broj vanjskih Križarica. Vanjska društva su bila ovako zastupana: Primošten (3), Kruševo (2), Krčulji (2), Zlarin (5), Vodice (3), Skradin (2), Tiseno (2), Murter (3), Biograd n/m (2), Silba (2). Tečaju je prisustvovala i č. s. Sarlota iz Zlarina, a tečaj su posjetili i duhovnici društava u Zlarinu i Skradinu: preč. don S. Pavić i vlč. don J. Arnerić. Tečaj je vodila s. Šarin N., a započeo je sv. Misiom i sazivom Duha Svetoga. Za vrijeme tečaja tečajke su dnevno prisustvovali sv. Misi i sv. Pričesti, kojom prilikom im je duhovnik preč. don A. Radić održao egzortu. — Predavanja su bila ideološka i praktična, koja su tečajke s velikim interesom pratile i živo sudjelovale u debati, a onda ih ukratko zabilježile. Održana su ova predavanja: Historijat križaričke organizacije (M. Malic); Prosvjetni rad i sekcijski (Prolić J.); Sestra prema sestri (Ostočić M.); Pionirke (M. Dugački); Odgoj naših najmladih (Tomičić M.); Praktični rad s Malim Križaricama (Bakija M.); Tri životne staze (M. Dugački); Krivo shvaćanje braka (Kužina K.); Bijela kuga (Ostočić M.); Ples (Pavletić L.); Život s Crkvom (M. Dugački); Duhovni život (don Ante Radić). Uz predavanja tumačio se Poslovnik, održala se uzorna odobrska sjednica, te uzorni sastanak s Malim Križaricama, a za vrijeme odmora su tečajke igrale i pjevale. Prigodom prosvjetnog sastanka svih šibenskih Križarica i tečajki poohodio je tečajke preuzev. biskup i predstavnice K. D. »Zora«. Tom prilikom je preuzev. biskup upravo nekoliko toplih i očinskih riječi tečajkama. Tečaj je završen s »Tebe Božji hvalimo« i veselicom, gdje su se sestre u ugodnom raspoloženju i veselju rastale s domaćim sestrama i nato razišle svojim križarcama uvjerene, da će Gospodin blagosloviti njihov tečaj i rad.

za »društveno izrežavanje«: razgovaranje, ogovaranje, prigovaranje, zagovaranje, nagovaranje i ostale imenice koje se prave od glagola govoriti i prijedloga ostalih. Od loga imamo i razne »koristi«: ubijanje dosade, pranje neopranih jezika, potkopavanje fudega poštenja, izrugivanje moralu, ljepote, svega pozitivnog, a uzvičanje nemoralu, beslijalnosti, razvrata, nevjere... Od toga imamo dosta — posljedica, a te su nažalost vrlo očite. (Nekima »na radost«)

Vidite: sni su kudikamo jeftiniji i bezazleđeni. Često puta su ovi sni predmet »razgovora ugodnoga« kod mamica i bakica. Jer sanjani slon donosi ovo, a ako je imao klepasti uši mogao je značiti ono. Sanjati paprika nije ugodno. Brojiti novce — znači: platićeš na silu porez. Novine znače — preplatiti. I tako dalje! I onako se ne može sve nabrojiti. Sni su vrlo jednostavna stvar i ne koštaju ama baš ništa. Ležes, zaspesi (možeš se i nekoliko puta s jedne »bande« na drugu okrenuti), prosanja ili odsanja i — probudiš se kako kad: nekad nasmijan, drugi puš nemiran, treći puš — u »znoju lica svoga« (to je eko si sanjao novce ili novine ili što drugo).

Kod sna postoji i poslovica: »Što se bazi hilo, to joj se i snilo!«

Svadje ima prolinvik Jedni su »za«, a drugi »protiv« (otuda i ime »protivnik!«) Ali — moje je uvjerenje, da je poslovica tačna. A da je tačna, evo dokaza:

Proglas najodličnijih čeških katolika

S križem, s Kristovom istinom i molitvom u škole!

Tako je naslov proglaša, što su ga češki katolički kulturni radnici upravili učiteljstvu, a u kojem pišu doslovno ovo:

»Obraćamo se na Vas s molbom, da biste školi povratili Boga: Krista, njegov nauk i simbol njegove ljubavi: križ. Naš narod je sada siromah i prosjak. Veliki dio vrednota, što su predstavljale njegovo bogatstvo, uništen je. Samo Bog je ostao. Sačuvajte moć i silu naroda, koji je toliko izgubio. Kršćanski narod — nalazio se on u bilo kojem političkom taboru — bit će vam zato zahvalan. U inozemstvu slovimo kao narod, koji je besavjesno uništavao vjerske vrednote. Vjerski radikalizam je razjario duhove kod kuće i dao je u ruke protivnika odlično oružje, s kojim nas je u zadnjim mjesecima tako strašno udario. Napravili smo pogresku. Sada je pak najbolja prilika, da te pogreške popravimo i približimo se. Naš narod treba sada jedinstvenosti kao rijetko kada prije u povijesti. Ne zaboravimo, da su Bog, Crkva i sveti češki patroni (pokrovitelji) danas jedina naša utjeha i utjeha naša oduzete

nam braće. Ne obraćamo se na uredje, već na vas, učiteljstvo. I sadanj propisi potpuno omogućuju, da s križem i Kristovu istinu i molitvu uvedete u školu. Znamo dobro, da učiteljstvo ljubi narod, iz kojega je proizašlo. I radi te ljubavi vas molimo: pomozite, da iščezne bar jedna od tih rana, koje su u tim časovima tako bolno pale na tijelo našeg iskušanog naroda! Napustimo beskorisni rad i to, što nas razdvaja, te se obratimo tisućnjetnim vrelima moći i jedinstva našega naroda!«

Taj proglaš potpisalo je mnogo sveučilišnih profesora, svjetovnjaka, te pisaca, među kojima rektor brnske univerze i najveći sadašnji češkoslovački kritik i literarni povjesničar Arne Novak, poznati polihistor i jezikoslovac bivši rektor univerze i sada profesor na univerzi u Pragu Miloš Weingert, univ. prof. Jar. Sedlaček, te drugi profesori iz svih univerz u državi. Između pisaca pak veliki prozaista Jan Cep te pjesnik Jan Zahradníček, ljubimac umrloga F. Ks. Salde.

Uzvjetni poziv Božje omladine

Hoćemo Boga!

Kad dobre starice i starci, koji su već sigurno nad grobom, mole i čine pokoru za grijeha svoga života, nama je to osobito draga i milo. Živio je svijetu, možda luto, bio pravi rasipni sin, ali sada pun gorkih iskustava vraća se dobrom Ocu i moli Ga, da mu dozvoli zadnje dane života provesti u molitvi i dobrim djelima. A Bog je dobar i milostiv i veseli se ovom obraćenju. Prim-a raskojanu dušu.

Kad vidimo, da brižna majka ili otac u punini svoje snage mole Bogu, priznaju Ga svojim gospodarom i traže od Njega pomoći i blagoslov u nevoljama i burama života, još je bolje, još nam je draže, nego ono staračko kajanje i molitva onih, koji znaju, da će im skoro kucnuti zadnji čas. Muževno svoje doba posvećuju Svečinjemu. Oni će sigurno i u starosti nastaviti putem Njegovih duša.

Ima nešto što je ljepše i od jednoga i od drugoga. Molitva onih najmanjih. Šapati čistih usana i sklapanje neokaljanih ruka sigurno je Bogu najdraže. I mi, pa bili i najokorijelji grijenici, brzo padamo pred nevinim pogledom djeteta. Čistoća i nevinost nas razvražava.

Razumljivo je, da su djeca i starci Božji. Ovi prvi su još neiskvareni, a ovi drugi puni teškoga, gorkog iskustva poznaju svijet i njegove ispravnosti. Donekle je razumljivo, da i ljudi muževne dobi, ozbiljni i trijezni, znaju, da su od Boga i za Boga, pa da budu Njegovi.

Ali postoji nešto od svega toga i ljepše i užvišenje. A to je Božja mladost. Duše koje su prestale biti djeicom, a još nisu u muževnoj dobi. Nikada strasti nisu tako jakе, nikada neprijatelj jače ne napada, nikada napasti i vraga, i svijeta, i tijela nisu žeće i opasnije nego u mlađim danima. Mlađi i djevojke su u najopasnijem kresu. Oni imaju da izdrže najteža iskušenja. I kad kroz sve te bure i oluje života

mlađa duša sigurnom rukom drži kormilo svoje lade i upravlja je prema Vječnosti, prema Bogu, to je sigurno ljepše i svetije, to je najsvetije. Teško je to, strašno teško, ali za to užvišeno i veliko. Lako je djeci i starcima, lakše muževima, lakše svima, nego dušama u ovim najkritičnijim danima ostati uz Boga.

Osobito to vrijedi danas. Sve je u službi vraga. I kino, i kazalište, i plesna dvorana, i teorije o slobodnoj ljubavi, i knjige i brošure, i »naučne« teorije i sve drugo. I kada omladina preko svega toga, uz Božju pomoć, prolazi i ne sluša zavodljive glasove iskvarenih duša, degeneriranih životinja i plaćenih razbojnika, to je triumf poštenja, čistoće i karakternosti. Kada omladina u sredini pokvarenosti ne polazi kojekakvih filmova ni kazališnih komada, kada nije u zagrljivom i opasnom zraku plesnih dvorana, kada suvereno gazi one, koji idu za tim, da je moralno i vjerski upropaste, kad slobodnu ljubav ostavlja životinjama,

te se svim snagama bori protiv laži i nepoštenja, a za prava uvrijedenoga detroniziranog Boga i svog naroda, tada je to najsvetiji i najodlučniji:

Hoćemo Boga!

Širite „Katolik“

»U našim se dušama danas polomila borba za Boga i protiv Njega. Kao kad se smirene oceanske mase razbude i razmahaju prijetnjom užasnih snaga, i današnjim je društvom iz nekih dubina zakipjela borba za orijentaciju života, koji kričanstvu navješta boj do istrage. Ne u frazi, nego u pravoj zbilji osjećamo muklo pokretanje Antikrista. Rušenje kršćanske vjere osjećamo kao devizu vremena, koja se očituje u poratnoj socijalnoj propagandi, kao već davno

manje čovječni prema njima. (Neki od radnika su »šli tako daleko«, da su se naprosto zamijenili (naravno, u snul) s poslodavcima: oni poslodavci darovaše bijedu, a poslodavci njima svoj imetak i položaj!)

Neki poslodavci (a tih je malo!) sanjali su o čovječnosti i ljubavi prema bližnjemu, a drugi o sebeljublju — odnosno — o sakrivenom, zakopanom blagu.

Sirotinja — ona bliže centruma — nije sanjala ništa, jer nije mogla cijelu noć do svanuća zaspati od vriske onih, koji »tjeraju« Staru, a dočekuju Novu pijansvom i bančnjem, uludo bačenim novcem, likerima — i od treštanja podivljala jazza...«

Seljaci su sanjali o produženju razduženja zaduženja i o vječnom, t. j. roku vječnosti svih svojih dugova.

Jesam li podmirio preplatu?

Samo su neudate učiteljice sanjale, da je propao i nestao iz Zakonika Zakon o celibatu učiteljica. Od veselja su se prakcale u snu kao ribice na suhom... Bože daj — utješi sirotice!

(Nije poznato, a niti je službeno objavljeno za javnost, što je o tom sanjalo iste noći i istoga sata Ministarstvo prosvjetitelj)

Radnici su sanjali — već prema struci i plaći — da su poslodavci postali više ili

otprije u »akademskoj borbi duha. Zato je danas naročilo intelektualac pozvan da sudjeluje u tome sukobu i da zna opredjeli sebi mjesto.« (S. Zimmermann: Filozofija i religija)

I jer su neki današnji intelektualci našli sebi mjesto u laboru Božjih neprijatelja, naši sutrašnji intelektualci, naša omladina reagira na to devizom: Hoćemo Bogal Hoćemo poštenje i karakternost! Reagira ne teorijama, nego odlučnim djelima!

Ta je omladina Božjal i makar je kušala uništiti, Božja će omladina pobijediti!

Pobijedit će, jer hoće Boga i brani domovinu!

Pobijedit će, jer uvijek na poziv: Za Bogal Za Dom! — odgovara gromki i odlučni:

Spremni!

R.

Naši dopisi

KNIN

Milodari za Zvonimirovu spomen-crkvu »Naša Gospa« u Biskupiji (kod Knina) »Split« a. d., tvornica cementa, Split Din 4657; mnp. o. fra Petar Grabić, Split Din 3407; Kvesić Perica sakupila u Splitu Din 2100; Kožul dr Marko, ministar u m. — Zagreb, Wonko ing. Josip — Siverić, Tiškara »Kačić« — Šibenik i Dom dra Ante Starčevića — Zagreb po Din 1000; HPD. »Gračevac« — Vrlika Din 874; Antić Anton, tvorničar — Šibenik, Barac dr Fran, sveuč. profesor u m. — Zagreb i Općinsko Upraviteljstvo — Sinj po Din 500; »Tipografija« — Zagreb Din 356; Laport ing. Rudolf, generalni direktor »Batignolles« — Bihać i p. o. Vice Rosandić — Promina (Čitluk) po Din 200; Picinić Karlo — Split te Jelovina Niko i Jeka — Biskupija po Din 110; Stipica Milica — Split, Gotovac Jelka — Split, Bauer Ivo — Drvar, Budislavjević ing. Dušan, inspektor »Šipad-a« — Drvar, HVK. — Split, Društvo »Ličana Hrvata« — Zagreb, »Hrvatska Žena« — Karlovac te Marić Dušan i Drago — Knin po Din 100; Radica Lovre — Split, Krpan Paško — Knin, Severović dr Tomislav — Križevci, Corić don Marko — Šibenik, Humić Andrija — Korčula i Šćetcinec dr Juraj — Zagreb po Din 50; Dragičević Ivan — Knin i Župski Ured — Topusko po Din 40; Franić Slavko — Drniš, Vidović Ante — Knin i Ferković Štefica — Zagreb po Din 30; Franić Tomislav — Drniš, Čukušić Mandi — Split, Hraste don Mate — Svirca, Aljnović Ante — Kosovo, Jukica Marko — Drniš, Škarica Kruno — Knin, Prof. Matiček Slava — Zagreb i Slavnović Manda — Senta po Din 20.

Zahvale Odbora za dogradnju spomen-crkve hrvatskog Kralja Zvonimira »NAŠA GOSPA« u Biskupiji kod Knina

I.

P. n. Gospodinu
Milutinu Majeru, narodnom zastupniku — Zagreb

Gospodine narodni zastupnič!

Ovaj Odbor za dovršenje radova u ponutrici spomen-crkve hrvatskoga kralja Zvonimira »Naša Gospa« u Biskupiji kod Knina čini prema Vašoj vrlo uvaženoj osobi jednu časnu, ali hotimčnu i zasebnu iznimku, kad Vam točno u trenutku naših najvećih kršćanskih blagdana: Božića i Nove Godine, ovim putem izrazuje svoju najtoplju zahvalnost za Vaš onako primjeran, a i opravdan, nastup, kojega ste dobrohotno izvoljeli učiniti, zastupajući našega neustrašivog vodstva Dra Vladka Mačka, u času posvete spomen-crkve hrv. kr. Zvonimira »Naša Gospa« u Biskupiji kod Knina.

Vaš muževan i reprezentativan nastup u gornjem trenutku, nije nikad, a niti će i kada izbjegti našoj toploj harnosti i općem divljenju. U ime onih, tisuća hodočasnika, t. j. vjernih sinova i kćeri Hrvatske Domovine, mi Vam dugujemo neizbrisivu zahvalnost. Vaše osobno prisustovanje, pri kojem smo gledali olijene oznake velikoga narodnog pravaka, nuka nas, da Vam baš u trenutima — — — — — pobede za dobro i slobodu hrvatskoga naroda, očitujuemo našu bezograničnu zahvalnost.

Još više danas, gospodine narodni zastupnič, kad Vi kao granit stijena bezkompromisnoga rodoljuba stojite neustrašivo u poprištu — — — —

Ijom, da Vas Bog pozivi još mnogo godina na sreću naše Hrvatske Domovine, kojoj vjerom odanoga sina služite po biser uputama našega hrabrog vode Dra Vlađka Mačka.

U hrvatski seljački pozdrav želimo Vam nadjodanje: »Sretan Božić i Novu Godinu!«

Odbor

II.

Ugl.

Pjevačkom Zboru Franjevačkih Bogoslova »MILOVAN« Makarska

Dužnu zahvalnost javno izraziti jednom pjevačkom zboru putem štampe ovaj Odbor cijeni, da je za to najshodnije vrijeme: Božićni blagdani u Nova Godina, kadno svako kršćansko srce spontano pjeva Novorodenom Kralju Isusu.

Zato neka je od sreća duboka zahvalnost Pjevačkom Zboru Franjevačkih Bogoslova »Milovan« iz Makarske, koji je onako lijepo i skladno pjevao na činu posvete »Naše Gospe« u Biskupiji.

Odbor

SUMARTIN

Proslava 15. godišnjice Križarstva.

Naši marni Križari i Križarice poslje proslave Križarskoga dana, koja je još svima u život uspomeni, proslavili su Neoskrvreno Začeće s uspјelom akademijom. Križarice su na sv. Stjepana priredile vrlo lijepu Božićnu priredbu, a na Silvestro jedni i drugi uz sudjelovanje Kat. Žena i Muževa priredili su zanimljivu večer s mnogim atrakcijama tako, da su privukli dosta ostaloga svijeta i onemogućili svaku drugu zabavu u mjestu.

Uza sve ovo marno su se spremali za proslavu petnaestgodišnjice Križarskoga rada među Hrvatima. Za dan same proslave izabrali su Novu Godinu. Svi članovi i članice su prisustvovali zajedničkoj sv. Prijesti, a poslje župskog sv. Mise velika povorka Križara i Križarica sa svojim zastavama uz pjevanje narodnih i križarskih pjesama prošla je mjestom. Kud je povorka prolazila prozori su bili iskićeni narodnim zastavama, cvijećem i sagovima, a razdražani narod je klicao i pozdravljao oduševljenu omiladinu. Poslje povorku u dupkom punoj dvorani održao je prigodni govor mjesni župnik i gvardijan o. Augustin Marušić, koji je na koncu sve pozvao, da ostanu važda vjerni svojim idealima i da kroz ovu buduću godinu budemo još dublje prožeti: Žrtvom, Eu-haristijom i Apostolatom.

Navečer je održana svečana priredba, kojoj je prisustvovalo svijeta i iz drugih mesta. O petnaestgodišnjici Križarstva govorio je g. Lj. Kažulin, predsjednik, koji je na lijepi način iznio, što je Križarstvo dalo Crkvi i hrvatskom narodu. Sve točke pjevanja, deklamacije, zborna recitacija, simbolična vježba, kao i prigodni pozdrav đice Ruže Odak, bile su na opće zadovoljstvo izvedene uz neprestani zahtjev, da se ponovi. Dirljivi pozorišni igrokaz u 4. čina »Osveta Ciganke« izvele su Križarice. Sve diletantice su bile dobro izvježbane i upravo se uživjele u svoje uloge te se nije opažala nikakva praznina u tom pogledu. Publike je drama shvatila i s velikim zanimanjem pratila pa se zato čulo i jako jecanje u dvorani. Na sveopći zahtjev naroda moral se ova drama ponoviti druge nedjelje. Za vrijeme pauza udarao je tamburaški zbor. Sa proslave su poslani brzojavni pozdravi preuzv. Biskupu u Hvar i drugu Protulipe.

Razne vijesti

PROMJENE U SPLITSKOM CENTR. BOG. SJEMENIŠTU. Buduće je preč. g. dr Ivan Kandrić, dosadašnji rektor, na vlastitu molbu bio riješen te službe, a isto bio je riješen službe i njegov zamjenik preč. dr. Ante Pilepčić, imenovan je privremenim rektorem profesor Mate Garković. Isto tako je generalnim prefektom mjesto preč. don N. Subotića, koji je imenovan kanonikom u Makarskoj, imenovan je profesor dr Ante Kadić. Novoimenovanim stariješinama naše čefstvile.

NOVIM UPRAVITELJEM OCEANOGRAFSKOG INSTITUTA U SPLITU postavljen je na prijedlog ministra prosvjeti dr Ante Ercegović, dosadašnji vršilac dužnosti upravitelja.

140 MILIJUNA STRUKOVA DUHANA ZA PRIM. BANOVINU. Uprava državnih monopola odobrila je za ovu godinu 140 milijuna strukova duhana za sadnju u Primorskoj banovini.

NOVI MADZARSKI ŽIDOVSKI ZAKON još više umanjuje udio Židova u javnim poslovima.

Neka se znai

Borba za istinu i protiv istine

(Iz govora preuzv. g. dra J. Srebrenića)

Na Silvestrovo pr. g. držao je krčki biskup preuzv. g. dr J. Srebrenić propovijed u Stolnoj crkvi u Krku. Bila je zahvalna pobožnost uvečer i u vezi s time osvrnuo se i na velike dogadaje, što su se u g. 1938. u vjerskom pogledu pred nama odvijali u svijetu i kod nas u našoj biskupiji. Na jednoj strani vodi se borba za istinu, da se ona u društvu očuva, upoznava i pobijedi, osobito istinu katoličke vjere, koju nam je Krist sam za spasenje naših duša i usrećivanje života na zemlji objavio; na drugoj strani se istina pobija a na njezino mjesto postavlju razne kobne zablude, koje zaziru od Krista Spasitelja, nemre duše i životu poslije smrti te traže vrhovni cilj čovjeku pojedinu i narodima samo u životu na zemlji. Te se zablude danas šire iz Rusije u obliku boljevističkih

nauka. Protiv njih dižu se na obranu bogodane katoličke nauke ne samo Papa i biskupi, nego među ostalim i vjernici na euharističkim kongresima. To smo učinili i mi za Veliku Gospu na našem euh. kongresu u Krku! Ali neprijatelji Boga i katoličke istine ne mijruj.

ČESTITKA DRA MAČKA. Novogodišnji broj »Hrvatskoga Dnevnika« donio je čestitku dra Mačeku hrvatskom narodu prigodom Novogodine i neke izjave dra Mačka o političkom položaju. Među ostalim izjavio je g. dr Maček ovo: »Na pitanje, da li ćemo moći izdržati, odgovorio sam jednom, da smo toliko jači, i toliko svjesni, te bismo mogli kada bi trebalo, izdžati i slo godinu. Neki su le moje riječi pokušali prikazati tako, kao da nekako fatalistički gledam na političke probleme. Ali su se u tom prevarili. Zato što se mi ne neglimo, stvorila se na nekim stranama izvan naših redova uznemirenost, pa su se čak i ljudi, što sam ja tobože kazao, da ćemo čekati slo godinu. Ne znam, iko će od nas sto godina poživjeti, ali znam, da narodni život ide svojim tokom i da ne poznaje nijakava čekanja. Da smo mi čekali, ne bi nas Hrvate 11. prosinca nitko ni vidio, a hvala Bogu nás su vidjeli kao nikada prije, a s Božjom pomoći još će nas vidjeti. Sloga mogu i sada ponoviti, što sam već više puta rekao: Narođna prava nikada ne zastaruju, pa ni onda, ako ne bi bila ostvarena ni kroz više stoljeća. Ja nikada nijesam bio pesimist, kao što uopće nema pesimizma u našim redovima. Pesimist se ne bori. On stoji skrženih ruku i ne miče se, a mi se krećemo, napredujemo. Radimo.« Na pitanje, kakvo je raspolaženje u našemu, rekao je dr Maček: »Narod je uzeo svoju sudbinu u svoje ruke i niko ga ne može odvratiti s puta, kojim je pošao. Znam, da me naši ljudi slušaju, ali ni ja, svaki kada bi htio — a to sigurno ne ču — ne bih mogao odvratiti naš rod protivničim pravcima, kao što ne bih mogao učiniti, da voda teče užbrdo. I neka narod samo ide tim svojim putem, jer je narod kao rijeka, a njihovih se obala drže i željeznicice. To su najsigurniji, a obično i najkraci putevi. Hrvatski narod izgrađuje svoju budućnost u svojoj muci i u svom zraku, i za to ne samo čuvali dosadanje tekovine svoga rada, nego će još više prigospodariti. Složan je i spreman na sve, da za sebe sačuva, što poslijede, i pribavi, što mu je još potrebno.« Na kraju je dr Maček zaželio cijelom hrvatskom narodu sretnu Novu godinu.

GLAVNI BIRAČKI ODBOR objavio je rezultate svoga rada iz kojih se doznaće slijedeće: Na biračkim spiskovima posljednjih izbora bilo je upisano 4.000.286 glasača. Na izborima od 11. prosinca glasalo je 3.039.041 glasača. Za listu dra Stojadinovića glasalo je 1.643.783, za listu dr Mačka 1.364.524, za listu D. Ljotića glasalo je 30.734. Na temelju ovih izbornih rezultata, a u smislu postojećih zakonskih propisa, podeljeno je glavni birački odbor mandate. Lista dr Stojadinovića dobila je 306 mandata, a lista dr Mačka 67 mandata. Narodna skupština ima ukupno 373 zastupnika. Glavni birački odbor nadalje saopćava končne izborne rezultate u banovinama i Beogradu. U Beogradu je glasalo za listu dr Stojadinovića 39.597, za D. Ljotića 499, za dra Mačka 11.522. U Dravskoj banovini — dr Stojadinović 170.257, D. Ljotić 1127, dr Maček 42.226. U Savskoj banovini — dr Stojadinović 112.386, D. Ljotić 2147, dr Maček 542.761. U Vrbaškoj banovini — dr Stojadinović 108.064. D. Ljotić 1205, dr Maček 103.910. U Primorskoj banovini — dr Stojadinović 42.854, D. Ljotić 2427, dr Maček 168.349. U Drinskoj banovini — dr Stojadinović 193.959, D. Ljotić 372, dr Maček 138.320. U Želskoj banovini — dr Stojadinović 129.154, D. Ljotić 1047, dr Maček 70.541. U Dunavskoj banovini — dr Stojadinović 373.070, D. Ljotić 17.573, dr Maček 129.934. U Moravskoj banovini — dr Stojadinović 247.243, D. Ljotić 317, dr Maček 78.718. U Vardarskoj banovini — dr Stojadinović 228.095, D. Ljotić 130, dr Maček 75.232.

Taj je Preuzvišeni Biskup u propovijedi rekao, a onda je prešao na drugi dio, koji je bio u vezi s glavnim predmetom propovijedi, da budemo haime Bogu zahvalni na dobročinstvima, što smo ih primili od Njega, u prvom redu na najvećem dobročinstvu svete katoličke vjere.

Širite „Katolik“

Život Šibenika

Program za „Tjedan protiv psosti“

(od 14. do 22. siječnja 1939.)

Subota 14. siječnja (Blagdan Sv. Imena Isusova): U župskoj crkvi u Varašu u 10 sati svečana Misa i govor te blagoslov s Presvetim. U 4 sati p. p. euharistička pobožnost i govor. — U 4.30 s. u samostanskoj crkvi Sv. Lovre euharistička pobožnost i govor. — U 6 sati u stolnoj bazilici euharistička pobožnost, kao zadovoljština Bogu za psostu, i govor.

Nedjelja 15. siječnja: U stolnoj crkvi u 7 sati Sv. Misa, propovijed i zajednička sv. Prijest ženske omladine. — U 3 sata popodne u »Katoličkom Domu« muška djeca imaju sastanak i predavanje. U 3 sata u samostanskoj crkvi Sv. Dominika euharistička

pobožnost i govor. — U 4 sata u samostanskoj crkvi Sv. Frane euharistička pobožnost i govor. — U 4.30 s. u samostanskoj crkvi Sv. Lovre euharistička pobožnost i govor. — U 6 sati u stolnoj bazilici euharistička pobožnost, kao zadovoljština Bogu za psostu, i govor.

Ponedjeljak 16. siječnja: U župskoj crkvi sv. Križa u Đocu u 5 sati popodne euharistička pobožnost i govor. — U »Katoličkom Domu« u 6 sati ženska djeca imaju sastanak i predavanje.

Utorak 17. siječnja: U 6 sati uvečer

SVOJ K SVOME!

Cast mi je obavijestiti gg. župnike te ej. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izrađujem voštane svijeće iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krije ni u najvećoj vrućini, lijepo gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamicim.

CIJENE BEZ KONKURENCIJE!

TVORNICA VOŠTANIH SVJEĆA NIKO JURAS - ŠIBENIK

SVOJ K SVOME!

Cast mi je obavijestiti gg. župnike te ej. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izrađujem voštane svijeće iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krije ni u najvećoj vrućini, lijepo gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamicim.

u crkvi Sv. Frane euharistička pobožnost i govor.

Srijeda 18. siječnja: U 5 sati u »Katoličkom Domu« zbor žena protiv psosti, a u 6 sati euharistička pobožnost i govor u »Novoj crkvi«.

Cetvrtak 19. siječnja: U stolnoj crkvi u 5 sati p. p. Ura klanjanja Presvetom Sakramentu kao zadovoljština za psostu te govor.

Petak 20. siječnja: U 7 sati uvečer u dvorani »Nove crkve« zbor muškaraca protiv psosti, a zatim u crkvi euharistička pobožnost.

Subota 21. siječnja: U crkvi sv. Lovre u 5.30 sati p. p. euharistička pobožnost i govor. — U 6.30 sati u »Katoličkom Domu« zbor ženske omladine protiv psosti. — Od 4 sati unaprijed ispunjavanje u stolnoj crkvi Sv. Frane, Sv. Lovre i u crkvi u Varašu.

Nedjelja 22. siječnja: U katedrali u 7 sati ujutro sv. Misa i govor te zajednička sv. Prijest mladića i ostalih muškaraca. — U crkvi Sv. Frane sv. Misa i zajednička sv. Prijest žene. — U katedrali u 5 sati p. p. euharistička pobožnost i govor. — U »Katoličkom Domu« u 6 sati naveče zbor mladića protiv psosti i pričekivanje drame »Sviđelo s planinak«.

MAЛО STATISTИКЕ ИЗ НАШЕ БОЛНИЦЕ. У шibenskoj banovinskoj bolnici kroz g. 1938. ukupno je primljeno bolesnika 5525. Od tога bez vjere 1, protestanta 4, starokatoličkih 8, muslimana 43 (svi ti skupa u postoljima predstavljaju 1%), pravoslavnih 879 (16%), rimokatoličkih 4590 (83%). Rođenih ukupno 165, od kojih pravoslavnih 20 (12.1%), rimokatoličkih (zak. 121, nez. 24) 145 (87.9%). Umrlih ukupno 276 (mortalitet ukupno 4.99%), od kojih muslimana 3 (1%), pravoslavnih 45 (16.3%), rimokatoličkih 228 (83.7%). Vjenčanih ukupno 2, oba rimokatolički (100%).

ROĐENI, UMRLI I VJENČANI U DOCU. U župi sv. Križa u Docu kroz g. 1938. bilo je: rođenih 19, van župe 3, skupa 22; umrlih 30, van župe 7, skupa 37; vjenčanih 13 parova.

PRICEST, SAT KLANJANJA I ZBOROVANE KRIŽARICE. Poživlju se sve Križarice i Male Križarice, da u nedjelju 15. t. m. u 7 sati ujutro pričekuju sv. Misi i sv. pričesti u stolnoj bazilici sv. Jakova i popodne od 4—5 sati sastu klanjanja u crkvi sv. Luce, te zborovanju ženske omladine u »Katoličkom Domu« u subotu 21. t. m. u 6.30 sati naveče — Dušovnik.

SVIM ČLANICAMA »ŽIVOGA SVIJETLA« javljaju, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (15.—21. I.); za što bolji uspjeh drugoga »Tjedna protiv psosti u našem gradu. — Poživljem sve članice, djevojke, da u nedjelju 15. t. m. prislupe na sv. pričest u 7 sati ujutro u stolnoj bazilici sv. Jakova te u subotu u 6.30 sati naveče zborovanju ženske omladine u »Katoličkom Domu«, a u nedjelju 15. t. m. neka sve, i žene i djevojke, dođu na sast klanjanja na 4—5 sati u crkvi sv. Luce. — Ovaj put redoviti mjeseci sastanak i otpad. — Sve članice, žene, neka prisluju zborovanju žena, u srijedu 18. t. m. u 5 sati popodne u »Katoličkom Domu«. — Don Ante Radić.